

Posudek bakalářské práce

Gabriely Petrové

Umělecké sklo Františka Víznera

Bakalářská práce Gabriely Petrové je pozoruhodnou sondou do díla předního českého uměleckého skláře Františka Víznera. Psát o tvůrcích z oblasti užitého umění není nikdy lehkým úkolem. Zatímco monografie malířů a sochařů lze oživit anekdotickými příběhy z jejich často bouřlivých či pohnutých životních osudů a zájem čtenáře udržet luštěním enigmatických či narativních obsahů jejich děl, psát poutavě o uměleckém řemesle vyžaduje zvláštní nadání a erudici. Gabriela Petrová tyto předpoklady očividně má.

Po úvodu, ve kterém autorka definuje cíle svého snažení, spektrum a úhel svého pohledu, rekapituluje a kriticky hodnotí dosavadní literaturu o Františku Víznerovi, z níž vedle několika katalogů k umělcovým výstavám z let 1967-2001 je patrně nejdůležitější kniha amerického historika umění a kurátora z The Corning Museum, Williama Warmuse.

V kapitole o životě Františka Víznera se čtenář dozví nejen základní údaje jeho c.v., ale autorka zde nastíní i jeho lidský a umělecký profil. Samostatná kapitola je věnovaná Víznerově profesionální přípravě v Základní sklářské škole v Novém Boru, na Průmyslové škole sklářské v Železném Brodě a později na pražské Vysoké škole uměleckého průmyslu. Během studia se Víznerovi dostalo nejenom technologické přípravy v oboru skla, ale důraz na kresbu a modelování ho připravil i pro dráhu návrháře. Jak autorka správně poukazuje vedle pedagogických a uměleckých osobností René Roubíčka, Stanislava Libenského, Josefa Kaplického a Václava Plátka to byla celá řada spolužáků, která se podílela na vytváření uměleckého profilu Františka Víznera.

V následujících čtyřech kapitolách se autorka věnuje Víznerově dílu, které člení na jedné straně podle technologických postupů na lisované a hutní sklo, vyráběné ve větších seriích na prodej, či použité v architektuře a na sklo ateliérové, u kterého se tvůrcova osobnost realizuje nejenom v návrhu, ale i řemeslném provedení finálního produktu. V pojednání o Víznerově skle autorka ozřejmí zmíněné technologické postupy, jejich možnosti a využití ve výrobní praxi a neopomene nastínit firemní dějiny skláren, pro které Vízner navrhoval, anebo ve kterých pracoval, a představí jejich specifické výrobky.

Těžiště bakalářské práce Gabriely Petrové vidím ve formální analýze Víznerova díla. S erudicí, podmíněnou vlastní sklářskou praxí, dokáže autorka vyhmátnout estetické hodnoty

jednotlivých váz, či dekorativních mís a přetlumočit je do smyslově názorného jazyka umělecko-historického diskurzu. Vyzdvihnout je zapotřebí i autorčinu klasifikaci jednotlivých tvarových a materiálových kategorií pro laika nepřehledného bohatství Víznerova díla spočívajícího v subtilních variacích několika málo archetypálních stereometrických tvarů.

Přínosem práce Gabriely Petrové je i úspěšný pokus zasadit dílo Františka Víznera do kontextu českého a světového, především skandinávského sklářského umění. Činí tak s přehledem a svá srovnání nekončí u tvorby Víznerovy generace, ale zaměřuje svůj pohled i na tvorbu Víznerových následovníků.

Předložená bakalářská práce vykazuje spolehlivé ovládnutí metod historika umění. Je psána svěžím a neotřelým jazykem, což čtenář ocení při popisech a analýzách pro laika až zdánlivě nekonečné řady děl s často výše zmíněnou marginální variabilitou formy. Přiložená bibliografie je rozsahem nadstandartní a obrazová příloha vykazuje výtečnou kvalitu.

Na závěr je zapotřebí vyzdvihnout autorčinu neobvyklou schopnost analytického vidění a vytříbený smysl pro uměleckou formu, nadání, které je darem a zároveň závazkem do budoucnosti.

V každém ohledu nadstandartní bakalářskou práci Gabriely Petrové **doporučuji k obhajobě** a hodnotím predikátem „**výborně**“.

Prof. PhDr. Petr Fidler

15. 6. 2013

